

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΘΥΜΙΑΜΑ

Ἄρθρ. 18

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
Συντάκτικος: Ἐπίσκοπος Ἱερουσαλῆμ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Στό σημερινό μου κήρυγμα, ἀδελφοί μου χριστιανοί, θά σᾶς μιλήσω γιά τόν Τίμιο Σταυρό, τό ἱερό σύμβολο τῆς πίστεως μας. Τά πάντα στήν Ἐκκλησία μας τελετουργοῦνται διά τοῦ Σταυροῦ. Κάνοντας τόν Σταυρό μας δηλώνουμε ὅτι πιστεύουμε στόν Ἰησοῦ Χριστό καί ὅτι ἀνήκουμε στήν Ἁγία Του Ἐκκλησία. Ὅταν οἱ εἰδωλολάτρεις βασιλεῖς καί αὐτοκράτορες ἔλεγαν στούς χριστιανούς νά ποῦν τί πιστεύουν, αὐτοί ἔκαναν τό Σταυρό τους καί δήλωναν μέ αὐτό τήν πίστη τους.

2. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τόν Τίμιο Σταυρό μέ μεγάλη ἑορτή στίς 14 Σεπτεμβρίου, τήν λεγομένη «Παγκόσμια Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ». Ἀλλά θέλω σήμερα, ἀδελφοί μου, νά σᾶς μιλήσω γιά μία ἄλλη ἑορτή τοῦ Σταυροῦ, πού τήν ἔχουμε λησμονήσει. Ξέρετε ὅτι ὁ Σταυρός πάνω στόν Ὅποιο σταυρώθηκε ὁ Χριστός μας, ἦταν καταχωμένος στόν Γολγοθᾶ καί μέ τήν ἔρευνα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί τῆς Ἁγίας Ἐλένης βρέθηκε θαυματουργικά. Πότε ἔγινε αὐτό τό μεγάλο γεγονός; Ἐγινε τό ἔτος 326 μ.Χ. στίς 6 Μαρτίου. Καί γιατί δέν τό γιορτάζουμε μέ καμπανοχτύπια καί μεγάλη πανήγυρη τό θαυμαστό καί μεγάλο καί λαμπρό αὐτό γεγονός τῆς πίστεως μας; Τό θέμα αὐτό, ἀγαπητοί μου, κρύβει μία ἀλήθεια, λειτουργική καί πνευματική ἀλήθεια. Παρακαλῶ νά τήν ἀκούσετε: Ἡ 6η Μαρτίου πέφτει τήν Μ. Τεσσαρακοστή, γιατί «δέν λείπει ὁ Μάρτης ἀπό τήν Τεσσαρακοστή», ὅπως λέγει ὁ λαός μας. Τήν Τεσσαρακοστή ὅμως δέν ἐπιτρέπεται Θεία Λειτουργία, παρά μόνο τό Σάββατο καί τήν Κυριακή. Γιατί αὐτό; Γιατί ἡ Τεσσαρακοστή ἔχει πένθιμο χαρακτήρα – πᾶμε γιά τά πάθη τοῦ Χριστοῦ τήν Μ. Ἑβδομάδα – ἡ δέ Θεία Λειτουργία ἔχει χαρμόσυνο, ἔχει ἀναστάσιμο χαρακτήρα. Δέν μπορούμε λοιπόν νά τελέσουμε Θεία Λειτουργία στίς 6 Μαρτίου, γιατί συνήθως αὐτή ἡ ἡμέρα πέφτει μεσοβδόμαδα, καί

χωρίς Θεία Λειτουργία δέν μπορούμε νά κάνουμε πανήγυρη. Ἀλλά καί δέν ἔπρεπε νά χαθεῖ ἡ ἑορτή αὐτή τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ γιά νά τόν προσκυνήσουμε λαμπρά στήν Ἐκκλησία μας. Ἀκούστε, χριστιανοί μου, τί κάνει ἡ Ἐκκλησία μας: Ὅταν τήν Μ. Τεσσαρακοστή πέφτει μία σημαντική γιορτή, πού θέλει νά τήν προβάλλει, τήν παίρνει ἀπό τήν ἡμέρα πού τιμᾶται – γιατί εἶναι καθημερινή ἡ ἡμέρα αὐτή – καί τήν μεταθέτει σέ κάποια Κυριακή τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, πού γίνεται Θεία Λειτουργία. Ἐτσι, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία μας καθόρισε ἡ ἑορτή τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στίς 6 Μαρτίου, καθόρισε, λέγω, νά ἑορτάζεται μία Κυριακή τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Ποιά Κυριακή; Γιά πνευματικό λόγο ἡ Ἐκκλησία τήν προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ γιά τήν εὐρεσή Του (6 Μαρτίου) καθόρισε νά τήν ἑορτάζουμε τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν. Γιατί τήν Γ΄ Κυριακή; Γιατί ἡ Κυριακή αὐτή εἶναι τό μέσον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Καί οἱ χριστιανοί, πού κάνουν ἔντονο πνευματικό ἀγῶνα τήν περίοδο αὐτή, δυναμώνονται βλέποντας τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου καί συνεχίζουν μέ μεγαλύτερη προθυμία τόν πνευματικό τους ἀγῶνα γιά τό ὑπόλοιπο μισό τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τόν παίρνει ὅμως πάλι τόν Σταυρό ἡ Ἐκκλησία, τόν κρύπτει στό ἱερό Βῆμα, καί τόν παρουσιάζει πάλι τήν Μ. Παρασκευή, τήν μεγάλη αὐτή ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ μας.

3. Εἶναι μεγάλη, ἀγαπητοί μου, ἡ τιμή τῆς Ἐκκλησίας μας στόν Τίμιο Σταυρό, γιατί εἶναι μεγάλη ἡ θεολογία Του. Δύο πράγματα, πράγματα καί θάματα, στήν Ἐκκλησία μας ἔχουν τήν πῶς μεγάλη τιμή καί τήν πῶς μεγάλη καί βαθειά θεολογία. Ὅποιος τά γνωρίζει αὐτά τά δύο, γνωρίζει ὅλη τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλη, ὅλη! Αὐτά τά δύο εἶναι: Ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ καί ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ! Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ καί ὁ ΣΤΑΥ-

ΡΟΣ! Ἡ θεολογία τοῦ Σταυροῦ καί ἡ Θεοτοκολογία, εἶναι δύο μεγάλα μυστήρια, στά ὁποῖα συγκεφαλαιώνεται ὅλη ἡ πίστη μας. Καί ἀκριβῶς ἐπειδὴ καί τά δύο αὐτά εἶναι μεγάλα, γι' αὐτό καί παραλληλίζονται: Ὅ,τι λέγεται γιά τόν Σταυρό λέγεται γιά τήν Παναγία· καί ὅ,τι λέγεται γιά τήν Παναγία λέγεται γιά τόν Σταυρό! Θά σᾶς ἀναφέρω ἕνα-δύο παραδείγματα: Τί εἶναι ὁ Σταυρός; Εἶναι τό δέντρο ἐκεῖνο, πού ἔχει βαθειά τήν ρίζα του στό χῶμα, τό δέντρο, πού ἔχει ὡς γλυκό Καρπό τήν Θεία Κοινωνία καί κάτω ἀπό τήν σκιά τοῦ δέντρου αὐτοῦ ἀναπαύονται τά παιδιά τοῦ Σταυροῦ. Καί γιά τήν Παναγία μας ὁμοίως λέμε: «*Χαίρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαίρε ξύλον εὐσκιόφυλλον ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί!*»!

Ὁ Σταυρός πάλι ἦταν τό κλειδί ἐκεῖνο πού ἀνοίξε τόν Παράδεισο. Χιλιάδες χρόνια ἦταν κλεισμένος ὁ Παράδεισος, ἀλλά μέ τήν Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ μας, σάν μέ κλειδί, ἀνοίξε ὁ Παράδεισος καί ὁ πρῶτος πού μπήκε σ' αὐτόν ἦταν ἕνας ἀμαρτωλός, ἕνας πολύ ἀμαρτωλός, ὁ ληστής. Καί γιά τήν Παναγία μας ὁμοίως λέμε: «*Χαίρε, δι' ἧς ἠνοιχθη Παράδεισος· χαίρε ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας!*»!

4. Σᾶς εἶπα, χριστιανοί μου, ὅτι ὁ Σταυρός ἔχει γενικά ὅλη τήν πίστη μας. Ἀκοῦστε ἐρμηνεῖα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ γιά τόν Σταυρό: Τά τρία δάκτυλα, μέ τά ὁποῖα κάνουμε τό Σταυρό μας, δηλώνουν τήν Ἁγία Τριάδα: Τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Μέ τό ὅτι τά δάκτυλα αὐτά τά ἔχουμε ἐνωμένα, δηλώνουμε ὅτι τά Τρία Θεῖα Πρόσωπα, εἶναι ὁμοούσια. «*Τριάδα, ὁμοούσιος καί ἀχώριστος*». Μέ τό ὅτι τό χέρι μας τό βάζουμε στό κεφάλι καί ἔπειτα στήν κοιλιά δηλώνουμε ὅτι ὁ Χριστός κατέβηκε ἀπό τά οὐράνια στήν Κοιλία τῆς Παναγίας μας καί σαρκώθηκε. Ἔγινε ἄνθρωπος γιά ἡμᾶς. Αὐτό εἶναι ἡ Πρώτη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ κάτω στήν γῆ. Καί μέ τό ὅτι ἔπειτα τό χέρι μας τό βάζουμε στόν δεξιό καί στόν ἀρι-

στερό ὦμο δηλώνουμε τήν Δεύτερη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί σάν νά εὐχόμεστε μυστικά: Χριστέ μου, στήν Δεύτερή Σου Παρουσία, πού θά κρίνεις τόν κόσμο, πάρε με στά Δεξιά Σου, στόν Παράδεισο, καί ὄχι ἀριστερά στήν Κόλαση. Βλέπετε, λοιπόν, χριστιανοί μου, ὅτι κάνοντας τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ δηλώνουμε τήν Ἁγία Τριάδα, τήν Παναγία μας, καί τήν Πρώτη καί Δεύτερη ἔλευση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀλλά καί μέ τό σχῆμα τοῦ Σταυροῦ πού κάνουμε δηλώνουμε τήν πίστη μας στόν σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τόν ὁποῖον ἦρθε ἡ σωτηρία μας.

5. Χριστιανοί μου, ὅλοι πάνω σας νά ἔχετε Σταυρό. Προτοῦ νά κοιμηθεῖτε τό βράδυ νά σταυρώνετε τό μαξιλάρι τρεῖς φορές «*Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*». Θά σᾶς πῶ καί κάτι ἄλλο: Ὅ,τιδήποτε πράγμα παίρνετε, μικρό ἢ μεγάλο, νά τό σταυρώνετε, ὅταν τό βάζετε στό σπίτι σας. Τό ἔκαναν οἱ παλαιοί αὐτό, οἱ ἅγιες γιαγιάδες μας, οἱ ὁποῖες μάλιστα σταύρωναν μέ τήν λαμπάδα τοῦ Πάσχα καί τό ἀνώφλιο τῆς πόρτας τοῦ σπιτιοῦ. Ὅλο τό σπίτι τους ἦταν σταυρωμένο καί γι' αὐτό εὐλογημένο καί ἔτσι τό φύλαγε ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ!

6. Οἱ αἰρετικοί δέν κάνουν Σταυρό! Ὁ χιλιαστής κόβει τό χέρι του, ἀλλά Σταυρό δέν κάνει. Καί ὁ Πάπας μέ τούς παπικούς του, σάν αἰρετικοί πού εἶναι, κάνουν αἰρετικά τόν Σταυρό τους. Τόν κάνουν μέ τέσσερα δάκτυλα!... Ἀφοῦ ἔχουν ἄλλη Ἁγία Τριάδα, ἀφοῦ δηλαδή ἔχουν ἄλλο Θεό, πολύ φυσικό νά ἔχουν καί ἄλλο σταυρό. Ἄς τούς φωτίσει ὁ Θεός νά ἀρνηθοῦν τίς αἱρέσεις τους καί νά μάθουν τουλάχιστον, αὐτό πού ξέρει καί ἕνα δικό μας μικρό ὀρθόδοξο παιδάκι: Τό νά κάνουν σωστά τό Σταυρό τους.

Σᾶς εὐχομαι, χριστιανοί μου, νά ἔχετε κουράγιο στήν ζωή σας παίρνοντας δύναμη ἀπό τόν Παντοδύναμο Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας